

გაზეთის ღირსი			
წელი	მან.	კ.	მან.
12	10	6	6
11	9	5	5
10	8	4	4
9	7	3	3
8	6	2	2
7	5	1	1

ცალკე ნომერი — ერთი შუკრი

ივერიის

გაზეთის დასაყვებად და ყველა განცხადებასა დასაქმებლად უნდა მიმართოს: თეონი რედაქციის დირექტორის ქუჩა, მსკამაისი სახლი, № 5, წყარო-საბურთალოს რაიონის საზოგადოებრივი განვითარების საბჭო-სახლი, ბაქანის სახლი № 1, სახლის ქუჩაზე.

ესი განცხადებას: ჩვეულებრივი სტრიქონი რვა კაპიტალი.

1877—1889

საზოგადოებრივი და სალიტერატურული გაზეთი

1877—1889

ამ ნომერში რვა გვერდია.

პირბას, 21 მაისი,

მუშტაიში

და ნ ა შ ნ უ ლ ა ა

სახალხო სეირნობა

ლატარია-ალეობრივი

წყარო-საბურთალოს რაიონის საზოგადოებრივი განვითარების საბჭო-სახლი, ბაქანის სახლი № 1, სახლის ქუჩაზე.

ბაღში შესასვლელი ბილეთი ღირს — 20 კაპ. და ლატარია — 20 კაპ.

ტფილისი, 19 მაისი

ჩვენის გაზეთის მე-102 №-ში მოხსენიებული იყო ერთი საუკეთესო-ბი აბიზი: ქალაქის გამგებანს ვოგოზაღის ზემოდადმ თივისუფალი მიწები ჰქონია, პატარა ნაწილებად დაუყუდა და მსურველებისათვის მიუყენდა. ესაა იქ მთელი უბანი გაშენებულია, რომელსაც სახელად „მოკრანია ბაღი“ ჰქვია, საშუალოდ, ეს უბანი თორმეტი კურსად დაიწყო. ბინა შექმნიდა, აქ ხშირად სტუმრებს სახლებს, იპარავენ ბავშვ-სიყვარულსა და სხვა. უკანასკნელი განქორციელების რა მოგვასწავნა, მაგრამ დიდად მოსაწონი და საქმარია ქალაქის გამგებანის ზრუნვა დაბალის ხალხის კეთილდღეობისათვის, მთელის უბნის გადაყვანა ბენოვანებისათვის, რომელთაც ს-

კეთონი სახლები გაიჩინეს. ხშირად უსაყვედურებენ ნოდლე გამგებანს, რომ მუშა ხალხისათვის და საზოგადოდ დარბიებისათვის არა ჰქონდა სახლი, უთავად ფულის ჰსარჯავს ქალაქის გამგებანს ზედ და „უცრალა ძმით“ კი უყრს არ ათხოვებს... ბევრში ეს საყვედური იქნება სამართლიანიც იყოს. ვინც ჩვენის ქალაქის მინსური ვინაობა იცის, ვინც მართლა კომპია და სუფთა პურებსა და ბუღვარებს არა სჯერდება და მიუღებელი, ბინძურს უნებნაოდ დადის, იგი ადვილად შეიძლება, თუ რა სამინისტრო მდგომარეობაში იმყოფება ტფილისის მუშა ხალხი. ამ მუშა ხალხის სადგური უფრო ქარვასდები, და ხშირად ერთს პატარა ოთახში სთუთა და ექსი გაკე სცხვარებს. რასაგვარებელია, ჩვენმა დედურ მუშის

ფსი მეტად ცოტა და სიღარიბე თუ აბიზებს სულ-ქვს ცაც ერის პატარა ოთახში თავი მოიყარონ. მაგრამ აქ სხვა მიზეზიც არის. ქალაქის გამგებანა არა ჰქონია მუშების თვალში დასაწყობის, მუშების ხედი გაუწვიანოს და სიცოცხლე არ მალავს ბინძურ „ნომრებში“ ყოფნის გამო. მართალია, სიღარიბე და დედურის გასამრჯელოს სიცოცხლე თავი მიზეზი, რომ რამდენიმე კაცი ერთად ცხოვრობით უნდა და დონეს იწამლავს პატარა ოთახში, სადღე ჰქონი ნამდვილი შხამია, მაგრამ საგზაოდ რომ ყოველივე საბინაო ოთახები და სადგურები, მაშინ მუშა ხალხიც ასეთი გაჭირებული მდგომარეობაში არ იქნებოდა, მაშინ მუშის შექმნილი ცოცხალი მეტი ფსი გავლად და სიცოცხლეს გაუთხოვებოდა. მაგრამ რა ჰქმნან, რა დონეს მიჰპირებენ, როგორ არ იქნებოდა ერთად ხუთმა და ექვსმა კაცმა პაჩი სარბას მსგავს „ნომრებში“, როცა სადგურები არ არის, როგორც კაცი ასე გაჭირებული ჰქონიდა თან-მესაიდარებელი ბინას... მეტადვე იმ უბნებში, ახანოებისაგან, სადაც მოკრანია ოსმანელით და სხვა მოკრანია მუშა ხალხი, მეტად ძვილია სადგურებისა და „ნომრების“ შოგა. ამისთვის აქ მუშების ბინადრობა

სამინელს სურათს გვიხატავს: არ შეიძლება კაცმა მეტი სიღარიბე და სიბინძურე წარმოადგინოს... კარგად და გონივრულად მოქცეული ქალაქის გამგებანა, რომ რეინის გზის ხელოვნებისა და მუშა ხალხისათვის დონის-ძიება მიუცის საკუთარი ჭერი გაიჩინათ. მაგრამ მართლაც ეს კადვე არა კარგად დიდდასაჭიროა მთლიან მუშების ბინადრობის საქმესაც ქალაქის გამგებანამ სასტიკი ურთად-დაც მიჰქცია და სასიყვარეს, რომ მივხვდეს ნაბიჯს უნდა უნდა მიჰქცეს მეორე, მეორეს შესამად სხ, რასაგვარებელია, ჩვენ ამით იმის თქმა არ გვიანდა, რომ ქალაქს რაც რასაგვარებელი მიწები ბევს, პატარა ნაწილებად დაჰყოს და მუშების შეკავშირებას, არა—ასეთი დონისძიება და საშუალება მუშა ხალხის ბინადრობის გასაუმჯობესებლად მიუხერხებელია და შეუძლებელია... ჩვენ მხოლოდ იმის ვამბობთ, რომ ტფილისის მუშების ბინადრობის საქმე მეტად დიდს წყვეტს შეადგენს, ეს წყვეტელი, ასე თუ ისე, ქალაქი ყველა მკვიდრს შეეხება და მიუხერხებელია საჭიროა ამ საქმეს მადე ემგვილოს. დიდაც სასურველია და სასიამოვნოა, როცა წვრილი ხელოსანნი და რეინის გზის მოსამსახურე საკუთარს ჭერს ირებს ქალაქში და

მუდმივი თავ-შესაფარი ბევს, მაგრამ ერთიცა და მეორეც შეადგენს ერთი კარგად მდგომარეობაშია, ვიდრე უბრალო დედური მუშა, რომელიც ორივედ გრამის საშუალებად მოემუშავებს ქალაქში. ეს წვრილი ხელოსანნი და სხვა-დასხვა „მოსამსახურე“ იმოდენად ხელ-მომკრანე და წინ დახედულია, რომ მოკლე ხნის განმავლობაში, ქალაქის გამგებანის დასახლებულად-დაც, გაჭირებას თავიდან იცილებს, მაშუდს იძენს, სახლს იშენებს. მეტად ხშირად შეხვდებით ისეთს ხელოსანს, რომელიც „საკუთრება“ გაუჩენია, მეტადვე ქალაქის ნაწილად ადგილობრივი. პატარა და იაფი სახლები თითქმის სულ ხელოსანებისა... მაგრამ დროებით მოსულნი მუშები-კი სულ სხვა მდგომარეობაში იმყოფებიან. იმათ ქალაქში დედური მუშაობა ირინდაც, ისინი მხოლოდ ვაფით რჩებიან სამუშაო ადგილს. ამიტომ „საკუთარი ბინა“ მათთვის საჭირო არ არის. ქალაქის გამგებანამაც უფრო ამ უკანასკნელ მუშების ბინადრობის საქმეს უნდა მიჰქცოს უბრალოდ კურთხედება. თუ რომა გონად რა ნაირად უნდა მოგვარდეს სხენებული საქმე, ეს გამგებანას ეკითხება და არა სხვა ვისმე.

ფელეტონი

პარიზელი უმრის

„უსინდისი იდეალისტები“. ჩვენნი დრო „იდეალისტები“ ვიხსენებთ, „შეხვედლები“ — გმირნი სტალინისა... მისი არა თუ... პაპის-სასესიონის პაპის-სასესიონის-პაპისზე... შეუბარანი.

ჩვენს ღირსი მწერლობაშია და საზოგადოებაშიც ხშირად შეხვდებით აზრს, რომ ქართველობაში ჯერ არ გაუღვივებია კრიტიკულს მსჯელობას შესახებ ქართველობა ნაწილებისა და გონების ნაწილად-ნაწილად. ამ მხრივ ქართველობა გონება მიუყვებელია, გარინდებულია. ჩვენმა გაზეთმა ერთს დროს საფუძვლივ მოუწია ამ გარეგანი და წარმოსთქვა აზრი, რომ ქართველი საზოგადოება კუვის საქმეებში მსა-მართლებლობას არის შეწყვეტილი და თითოეული იმეორებს იმას, რაც უმოკლესადაა განვითარებული ქვეყნების მწერლობაშია. მიზეზიც სწორედ ეს არის, რომ ქართველი ინტელიგენტი სულ ასო-საკრამიზაციის დროისა და სასო-ბუღვარებს ყველა სახელიდან უსრულდ მწერლობის და, თავში რომ კეთილ ურბანულად, სამს საფუძვლიანს სიტყვებს, საფუძვლიანს აზრს ვერ აბიზებენ ქართველს მწერალზე, არა თუ მაშინ, როცა დღესაც გლობალიზაციათ გამოუყვედლებსა და გზა-დაბნეულს მწერალზე, რომელსაც აუღია საკუთარი ფერი და

თითონაც არ ესმის ნათლად თავისი ნაწილი, არამედ იმისთანა მწერლებზედაც, რომელნიც აშკარად აღვიან ერთს გამოარკვეულს გზას და რომელიც პირველის სიტყვები უკანასკნელამდე სულ ერთი და მუშა-ღვინი ფერი ადევთ. ჩვენს ინტელიგენტს არ ენახება გონების გარეგანი—რა თუ უნდა შეეაწუთო კურობა და ყოველივეს სჯერდება იმას, რასაც კურობა უსრულდ მწერლები მიჰყენებენ, და რადავანც ქართველს მწერლებზე თითქმის არც ერთი უსრული არას ამბობს, ამიტომ არც-არა ჩვენს ინტელიგენტს შეუძლიან სიტყვას რამ მათზე.

ჩემის აზრით, ასეთი სიტყვა არა თუ მარტო ძალიან სასტიკია, არამედ სიმართლესაც მოკლებულია. რომ განთავსდეს კაცსაც შეუქმნილია და განთავსდეს მსა-მართლებლობა, კრიტიკული ჩარევა-ძიება საქმისა, ეს ჯერ მარტომ დაგვიტყვიდა კრიტიკულმა მწერლებმა ბან სანდალსა, და ამაში პირველობას ვერაინ ჩამოართმევს ბან სანდალს, გინდაც რომ ბევრსა ჰქონდით ძელისა და რბილად გამგებანი წყურვილი პირველობისა. ბან სანდალს კრიტიკულია და გაცივშია თვალ-წინ ნაწილ-ნაწილად თითქმის ყველა ქართველ მწერლებსა, რომელთაც ამ საუკუნეში მოუკლენათ ხელი დილისთვის. დაწებული ჩვენს მწერლობის დედა-ბოძებთან ვიდრე მწერლობის დიდურ მწიგნამდე, როგორებიც არიან სტალინი, მწიგნამდე და იმისთანები, ერთი

თქვენა გითხვით, თუ არ კრიტიკულმა მსჯელობამ, მაშინ რომ აბიზებინან სანდალს თუნდა ასეთი აზრი: განვიხილოთ-რა ნაწილები ჩვენის პოეტებისა, „უფრე“ მსიყვითა, რომ ალექსანდრე ჰეველამ, გრიგოლ ორბელიანი და ნიკოლოზ ბარათაშვილი „უსინდისი იდეალისტები“ არიან... მართალია, სიტყვები „უსინდისი იდეალისტი“ ცოტა ერთობრება ყურისა, როგორც, ესთქვია, ასეთი სიტყვები — ხმელი წყალი, ასეთი ცხელი, ცხელი ყინული, ფალი უფრო რინა, ნაღბიან ხმა, მაშინაინი კილოა და სხვა ამისთანები, მაგრამ რა უფრო, განა ვერაობა კრიტიკულსა-კი არა „შეგვებით ხოლმე ნახტობი, განა ისინი-კი უსრულდები არიან!

ჩვენსა სასიამოვნოდ, იმ დღეს ერთმა სოციალ-დემოკრატმა მსიყვითელს რუსულენაზე, რომ ქართველების ბანკის კრებასაც ეტყობა, თითქმის მართლა საზოგადოებას მოუყვებია თათი და, მართალია, სულ უთავად მხოლოდ ყატყატობენ, მაგრამ ამ ყატყატობა გონიერი კაცი და სახელიანი მწერალი ადვილად შეიძინებს, რომ ქართველი საზოგადოება გაზრდილი გონებით და დისტრუბირებული კრიტიკიზმით; ზოგიერთი ისეთი სიტყვა მოგვხდებოდათ ყურში, თითქმის ადამიანი დაპარაკობს და არ არის უფრო. შეუქმნი პირუტყვისაა. ამაზე იტყვი, საცა რუსულად გაზეთ

მა-კი შეიძინა ჩვენს საზოგადოებას კრიტიკიზმი, ეს უნდალესი ნიჭი აღვიანისა, შეიძინა იმისთანა გაზეთმა, რომელიც ასე დაზარალებულია კრიტიკულობას და ასე მკითხველს ესმის ჩვენი აგი და კარგი, — პო, თუ იმ გაზეთმა-კი შეიძინა, აღლად მართლად დაუტყობია ჩვენსკენა მდლიანს ქანს კრიტიკისა, და ამიტომ ნამეტანი აზრება და პირველობა იქნება ჩვენის გაზეთისა არ დაინახოს და არ იწამოს ის რაც დღესაც თათი და აშკარაა, რაც ყველას ასე ეჩიბრება თვალში.

მართალია, სალიტერატურო კრიტიკა იწითად გამოანათებს ხოლმე მწერლობაში და ძალიან ძვირად იბეჭდება, მაგრამ ეს კიდევ საბუთს არ გვაძლავს საქვეყნოდ ვუკითხოთ ქართველობას და მეტადვე ქართველი ინტელიგენტისა, ვითომც კრიტიკული ნიჭს მოკლებულნი ხართ, მოკლებულნი რაში ვიქნებით, ვითომ რაღაც ვიყუროთ, რომ არ აბიზებინან კრიტიკული შეხედულებებისა და „სიტყვ-სიტყვი გამოკლევებისა“. ეს „გამოკლევებისა“ და „შეხედულებებისა“ მარცხ არსებობენ და, ვინც რა უნდა მოუპოროს, დღითი დღე მატულობენ, მზავლებიან, ძლიერდებიან და არიან ერთს საშუალოდ ყოფიან.

ხოლო ჩვენ არა ვგვიანა ქართულ ნაწილებში მოაბიზებდეს სხვა რამ, რაც განუწყვეტელი კრიტიკის ქან-ცეცხლში იყოს ისე, როგორც არის ჩვენი, რომელსაც ჩვენი „საბურთალოს მწერლები“ მოგვადის კითხვებშია, შე-

და მკლავდენ ჩვენს „ვიგორას“. ესთქვით, ეს კრიტიკა-კი არ არის, წყნად-ღეჯავა და, დღე, კვირა გასწიოს, მაგრამ ძნელი ეს ბიულეგარია. ბულეგარი სულ ნაცარტუტას გავდენს. მერე გავმართლდების ბულეგარი გვიღვრება კრიტიკაში ამას კიდევ როგორმე გაუფრებელია. სასქეს არის, რომ ბულეგარი ქეთათისა, გარისა, თვალისა და, ასე განიხივთ, სიღარიბის-კი სულ ძმარს გვაწურობენ ცხვირში.

ბულეგარს ჩვენ ვერა მოვაწონეთ-ო, უფრო-კი იმიტომ-რომ ჩვენს სრულიად არა ესტყლილობა ამას, პირა- იქით ჩვენი უღელდს ღირსი ის იმეორა, რომ ბულეგარი ერთი ათად გაწივბებული იყოს ჩვენზე—ეს ჩვენი სახელია. ვი ჩვენი ბრალო, როდესაც ბულეგარი მოწონებით „შემაგვინდეს და ტანს დაგვიკრავს. ამ ტანის კრავაში სამუდამოდ დაი-მარხება ყველა ჩვენი წადლი და მისი წრავება, ყველა ჩვენი გულის პასუხი, და მღერობა გვაზოროს როგორც ბულეგარის მოწონება, აგრეთვე იმისი ტანს...
პო, იმას მოგახსენებელი, ბულეგარს ვერა მოვაწონეთ — რა და მკლავდენ ჩვენი წარსული ისტორია, ოლონ-კი ერთი ხმა, კინტი დასმარი ჩვენს სახელზე, და ბულეგარის ვაზარხებს ყველა დაუნებანად საზოგადოებას: „პაპა, რა არისო!... ეს რა მოწინააზრობაა, რას მივლ-მოვდებინაო! რას ჩასტყვი-ცხლში იყოს ისე, როგორც არის ჩვენი, რომელსაც ჩვენი „საბურთალოს მწერლები“ მოგვადის კითხვებშია, შე-

ახალი ამბავი

* კვირას, 21 მაისს, დანიშნულია წერა-კითხვის გამავრცელებელ საზოგადოების სასარგებლოდ სახალხო სერონობა საბარათ-აღღებებით, რომელიც გამუდმებულ წიგნების გამო ვერ მოხერხდა ვერც 7 მაისს და ვერც 14-ს.

საქმის მოთავთი ყოველი ღონისძიება იმხარეს, რომ სერონობამ კარგად და მზარდი ღირებულება ღირს. ლატარიისთვისაც ნივთები მომადლ პრის მზარდივით, ხალხს რომ მოხსნა არ გაუჭირდებოდა, თადარიგად დაქრული და კუკის ხილდამ მუწეაღამდე მებრე ვაგონი ივლის ცხენის რკინის გზისა, ვიდრე სხვა ღირს დაღის ხოლმე.

დაწმენული ვართ, საზოგადოება წელსაც ისეთვე თანაგრძობით მოექცევა ამ სერონობას, როგორც წინა წლებში, მით უფრო, რომ ერთი ნაწილი შემოსავლისა გადაღებულია ისეთი სასურველი და სასიკეთლო საქმიანობის, როგორც განზარებულ ქართული სკოლა ქალბატონების.

* ხელშეწყობი იმპერატორმა, უწმინდესის სინოდის გარდაწყვეტილებებისამებრ, ყოველ მოწყალედ ირება და უბოძა სასახლის ცეკლისის მნათის, ტვილისისავე მოკალაქის სტუფანე მუშავის, აქროს მინდალი ზედწარწერით „გულ-მოდინებისათვის“ გულზედ სატარებლად სტანისათვის ლენტეხედ.

* დღეს, 20 მაისს, კავკასიის სამეურნეო საზოგადოების სადგომში დანიშნულია ტვილისის პირუტყვთა მფარველ საზოგადოების წევრთა წილური კრება. ამ კრებაზედ უნდა ამაჩიხულ იქნენ სამის წლით თავმჯდომეობაზედ, გამომცემებით, ვითარებებით და სხვა გვარ ზეპაპო!

**

ძალიან კარგად ვიცით, რომ ამისთანა მრავალკაც ბაჰათი ჩვენი ქრტიანობის ბინის გველმებზე და გვიანებენ საზოგადოების თვალში, მაგრამ იმედი გვაქვს, რომ თვით ამ საზოგადოებამ აიღონ რაღაცა მადონის კუთხის მქონებელნი კაცი, რომელთაც ეცოდნებათ ყადრი როგორც ღირსეულის წარსულისა, აგრეთვე ღირსეულის აწინდელისა. ამისთანა კაცები ადვილად ვაიგებენ, რომ ერთი უწინდელი საფლავი, რომელშია ცხედრები დაღებული გვამი, ათიჯერ უფრო ძვირფასია ათასს დღევანდელი მებუღარებზე და იმ „კითხვებზე“ რომელთაც მღვდლები არაბრუნებენ ბუღარებისანი, და რაკ ვაიგებენ, კიდევ ვაგვიმართლებენ, რომ ჩვენ მოწინავენი მოვიდებოთ ხოლმე მუხლს წინაშე ასეთის დაღებულის გვამისა, როდესაც ვინმე „შეზოგადოება“ წავაყვავებს იმას დაიწყებულ საფლავს. ბევრი მიცვალებული ათათასს კაცებზე მომეტებული სიკეთეს უწყებს ქვეყნის წარმატებას, და მართლაც თქვენა და დაიწყეთ ასეთი მიცვალებული, დაიწყეთ მისი მტენი და, მისი ქველად, მისი ანდრები, მისი დაღება და „იძლევი“ გმირთა თანა ბუღარისათა ერთად იმ კითხვებზე, რომელნიც აძლევიან ბუნდარდელ დროებას!..

**

დღევანდელი თოვების ბუღარის ჩიტ-

მარე, თავმჯდომარეს თანაშემწე, სამი წევრი მართვლობის სამის კანდიდატით, ხაზინდარი კანდიდატით თურქი და მდივანი კანდიდატით თურქი.

* აპრილის თვის განმავლობაში ტვილისის სამკურნალო წყლის მიღებისათვის შემოსულია 4884 მან. 30 კაპ., ხოლო ამ 1889 წლის 1-ლი იანვრიდან მიღის წყლის შემოსულსა სულ 25,312 მან. 2 კაპ., ორთა შუა რიცხვით დღეში 211 მანეთამდე.

* გუშინ-წინ, 18 მაისს, ამაღლები დაღობაზედ ღიღობაში ხალხმა მოიყარა თავი ამაღლები ცეკლისისა სოლოლაკზედ. ამ ცეკლისაში მწიფე ღიღობაზედ ბანადობდა მისი მალა ყოველდღე უსამღებლოდ საქართველოს გზაზედ სოლოლაკი წარმოსთქვა და განმარტა ამაღლები მწიფეობა ცეკლისსა და იმის გაღვანაში უმეტესობა სულ მადობი, ხელისაღი ხალხი იყო და მათ შორის ბევრი ერთნენ აგრეთვე სოჭებოც. იმავე დღეს თელითაც იყო და მწიფეობის სურხის წარმოადგინდა მთელი ხარეუხი, დამონის უბანი და ორთაქალა, ყოველ წუთს მიღობილიდნენ თელითა მიღობილიდნენ თელითა, ფურცლებითა და ეტლებით. ორთაქალის ბაღები საესე იყო მოქმედებით და არაღნი და ზურნა რამდენსამე არაღას იყრდა. ორგან-სამეან სოლოლაკზე და ორთაქალაში ჩხუბიცი მოხდა, მაგრამ ისე არ გამოვიდა ბული, რომ უბედურამდე მისულიყოს საქმე.

* გუშინ, ამ თვის 19-ს, ტვილისის სასულიერო სემინარიაში იყო

რეციტაციის კიდევ ჯანი ვაჭარდეს როგორც იქნებ, გაუფრთხილ. ბუღარის გვიწინებს ჩვენ და არ მოეწონებოდა, ბუღარის ვინაობით ჩვენა და გვიანაკლებმა მისი ცნობა. მაგრამ მწიფი ის არის ხოლმე, როდესაც წავაყვავებთ თუნდა ასეთს შემთხვევას: იცნობ კაცს ათი-თუთომეტი წელიწადი, პატრებს სიტყვას, როგორც კარგს მგერბარს ან როგორც საზოგადო მოღვაწეს. ჰქვდა, რომ იგი თითქო არ არის გათითარებული ცხოვრების იმისთანა წარდამანებში, სადაც კაცს სრულებით აწიყვება საზოგადოება და ასობს მხოლოდ საკუთარი ჯიბე და მუცელი, მტრ აზოფერი. გვინა, ისიც შენსათვის სულ იმის ფიქრშია, რომ თავისი მოქმედებით ხელი შეუწყოს აზრიანობის გაცხოველებას მომძებთა შორის, გავრცელებას საზოგადოებაში სიძარითის და პატრიონობის სიყვარულისა და სხვა-ის. იმედი გვაქვს, რომ ვაჭარებში ისეთი მხარს მოგვცემს, თითქო შეუძლიერო კედლობა. გამხრევის ასეთი იმედი, მარტოდ არა სთვლი თანა და უმეტესის მხნეობით ცვიდები საქვეყნო საქმეს.

ის-ი არა თუ, ამდენის ბნის განმავლობაში შენ მოკუთებული ჰყოფილხარ და სრულებით არა გცნობია შენი მგობარი. უტებ გებლები თვალდებნი და ჰქვდა შენ მე გობარს ნამდვილის სახით, სადაც მხნეობის ასობით დაწერილია, რომ ყოველ გვირი საზოგადო მოღვაწეობა იმისთვის მარტო სიტყვის მისაღება, სულელების მოსატყუარად და მოსა-

ღანიშნული სადღობატო მღვთისმეტყველების ეგზეგეზი. ეგზეგეზზე დასწრით მისი ყოველდღე მალა უსამღებლოდ ვაჭარებში პალატი. ეგზეგეზი მოზარდნი და სემინარიაში ათის ნახევარზედ და დარბა თორმეტ საათამდე. მისი ყოველდღე მალა უსამღებლოდ ვაჭარებში პალატი. ეგზეგეზი, რადგანაც შეგირდები ძალიან კარგად უტებდნენ პასუხს, ეგზეგეზს შემდეგ ვაჭარებში მისცა დარიგება შეგირდებსა და ჰკითხა, ვისა მსურდა მათგან მღვდლობა, უმეტესობამ მათგანმა განაცხადა მღვდლობის სურვილი.

* დაიბეჭდა და გამოვიდა ახალი ქართული წიგნი: „დარბინის თორიკა და ერთ-მეკრებობა“, აუგ. შლევი ხერისა, გერმანულიად ნათარგმნი პ. ქარაიას მიერ, გამოცემული ზ. კიკინაძისაგან. წიგნი ხართულია ხე ნეთა წარმოება - მარბინარობისა და განთავითობისა. ეს წიგნი ეტება მეტად შესანიშნავს საგანს მეცნიერებისა და ეცუთენის მარბინარობის მეტონიერის კალამს. ამატომ იმის ქართულიად თარგმნა სასამარინო და სასარგებლოა, ხოლო ის უნდა შევიწინოთ, რომ ბნ ქარაიას თარგმანი მოხერხებული და სუბტივი არ არის წიგნი გაღმობებულია მძიმე ნით, ასე რომ ვისაც ეს წიგნი გერმანულიად ან რუსულიად არ წაუთხიხავს, ალაგ-ალაგ ძალიან გაუჭირდება ვაგებმა. კიდევ უნდა მოვაგონოთ ჩვენს მთარგმნელებს, რომ ენას მეტი ყურადღება ათხოვონ და რაც შეიძლება სუბტივი და ვასახებდნ სთარგმნან წიგნები.

* ბნ იზამბოლოვს ბნ თამარაშვილის დაზნარებით ქართულიდგან

თათბირებლად მოვანობი, რომ მხოლოდ მისი მუცელია იმისი კერები და ვარემე ამ კერებისა არა არსებობს არა მისთვის ნამდვილ არსებობით.

აი ეს არის ძნელი და გულის სატყენი. ის-ი არა იწვიხს ამ შემთხვევაში, რომ ერთის კაცით ნაკლები მომხრე ჰყავს ქრმაობისათვის და მართლმად, არამედ ისა, რომ მოსტყუებელი, ფუქრ იმედი გქონდა ამისთანა კაცისა.

ასეთი შემთხვევებიცა ჰქონია „იერიკისა“ და უმეტეს ნაწილად სულ უბრალო ვარემობებს აუბნია კაცისთვის პირ-ბაღე, საქმარისი ყოფილა, რომ უნდარეს თანამოციარობას ამისთანა კაცისა წინ გადახმობდნ და საზოგადო საქმე, რომ ყველაფერი აშკარად გამოემდინებულყო.

ესთქეთა, ამისთანა კეთილის მყოფმა, საკუთარის ჯიბის სასარგებლოდ, მოიწინა, რომ აქოს ვაჭრით თავისი უღირსი უფროსი, და გამოვიგვივინა მაღლის თრავებით ვაჭრული ნაივითი. ჩვენ შევიტყუეთ ქვერავანა რაზე და არ დავუბედათ წერილი, მშვიდობით ვაჭრით, მშვიდობით, ქვეყნის სამსახურა, მშვიდობით აზრის ფუნის ვაჭრით საზოგადოებაში, და სხვანი! ყველაფერი ამაო ჰქვდა, ვარდა საკუთარის ბიჭრებისა, რომელსაც ანაკალმებს ასეთი კაცი აზრისა, ქვეყნის სიკეთესაც და წარმატებასაც.

ზოგი კეთილის-მყოფი გამოღის ქალების მორტიფიკაციად და გვიგანის უსამღებლო, უსამღეო ქებას რომლისა-მე ლამაზის, მაგრამ გულქვევის ქა-

თათ-ულად უთარგმნა ანტონოვის პიესა „ქარა-ოლი“, მთარგმნელს შეუტყებინა თათრული სტენის მოყვარები და ვანზრავა აქვს წარმოადგენა ვაჭარობის ერთის ქმევილ-კაციის სასარგებლოდ.

* 18-ს ამ თვისისა, მემქმე განყოფილებაში, თელავის მცხოვრებს იაკო სემონიას ცხენის რკინის გზის ვაგონს ვიღაცეს ამოცალეს ფიზიკან შეიღის მანეთი ვეული და ააბის მანეთის გვესილემო. ეჭვი ადობი შეშის მცხოვრებ ფარავან ვარეგზე და კარაპეტ სერგიაიძეზე, რომელიც ვევი შეშ-რობილია არან. გამოიყვანა სწრაფობა.

* იმავე დღეს, პირველი განყოფილებაში, ოღეს ქებაზე ცხელის ფარავანს წინ უწეოა მოგვადგინა ბაგე მამაძა სქისისა, რომელიც ათივე დღის დახდებულ უნდა იყოს. ბაგეტი ვაჭარებს საბუთი ისტრუტუტა.

* იმავე დღეს, მეცხრე განყოფილებაში, ეჭვი მოვდა ქრები ტფილისის მოქალაქისა მაგალიან ვლახისისა, 80-ს წლიისა.

* ამ თვის 18-ს. მეცხრე განყოფილებაში, მისთვის ქებაზე გორის მარხის მცხოვრებს ბუქან დავილოვა ვაჭარის დანი დასწრე აღუქმანდრე იქუშვილი. დავილოვა შეუბერაო.

პასუხის პასუხი

(ბნ ა. ქუთათელაძეს)

მე ვამბობდი და ვამბობ, რომ „კი ვა“ და „ლაგა“ არ ითქმის იმიტომ-რომ იღა-ზე მხოლოდობულ ზნების მესამე პირში (ბნ. რ.) ყოველდღე ვაგვიკრებოდა ის აქვს მეთუი. ბნ იწვიხს, რომ ენას მეტი ყურადღება ათხოვონ და რაც შეიძლება სუბტივი და ვასახებდნ სთარგმნან წიგნები.

მე ვამბობდი და ვამბობ, რომ „კი ვა“ და „ლაგა“ არ ითქმის იმიტომ-რომ იღა-ზე მხოლოდობულ ზნების მესამე პირში (ბნ. რ.) ყოველდღე ვაგვიკრებოდა ის აქვს მეთუი. ბნ იწვიხს, რომ ენას მეტი ყურადღება ათხოვონ და რაც შეიძლება სუბტივი და ვასახებდნ სთარგმნან წიგნები.

მე ვამბობდი და ვამბობ, რომ „კი ვა“ და „ლაგა“ არ ითქმის იმიტომ-რომ იღა-ზე მხოლოდობულ ზნების მესამე პირში (ბნ. რ.) ყოველდღე ვაგვიკრებოდა ის აქვს მეთუი. ბნ იწვიხს, რომ ენას მეტი ყურადღება ათხოვონ და რაც შეიძლება სუბტივი და ვასახებდნ სთარგმნან წიგნები.

მე ვამბობდი და ვამბობ, რომ „კი ვა“ და „ლაგა“ არ ითქმის იმიტომ-რომ იღა-ზე მხოლოდობულ ზნების მესამე პირში (ბნ. რ.) ყოველდღე ვაგვიკრებოდა ის აქვს მეთუი. ბნ იწვიხს, რომ ენას მეტი ყურადღება ათხოვონ და რაც შეიძლება სუბტივი და ვასახებდნ სთარგმნან წიგნები.

ვამბობ, რომ მხოლოდ იღა-ზე დაზოგადებული ზნები მიმარბის და ვაჭარებ! მე ვამბობ, რომ თანა-მა კი კაცია და განა ანით უარ-ყოფი, რომ ქრისტიანობა, ვაჭარს, შამილ და სხვებიც შეიძლება კიდევ უტეთებინ იყვენ? როგორ გეცოდნება თათრული ზნების დაზნარება გრამატოკოსს ამ გვიარი კორდლოური გვერდის ქვეყნა! თქვენ ხომ შეცნობი აკადემიკოსი? ბრძანდებით, და მეც-სიკრულადაც უნდა ვხსავოთ და ისე სთქვით: გვერდს რად მიქცეთ?

იღა-ზე დაზოგადებული ზნები სხვა ნივრადც მიმარბისო! სურვილი — სურს, ტუბილი — ტუბს, უწილი — უწესს, წყურვილი — მწყურიაო და სხვა. ბნ იწვიხს, რომ თუ ერთხელ ქრისტიანობა, აქ რა დავიშვავთ? ამის წინადა, მართალია, მხოლოდ სამი ზნა მოვიყვანე: ტრილი, კივილი და წივილი. რამდენჯერ სამი გვებავთ, იგივე მოგვიყვანოთ? ყოილო, ქვილი, სივილი, ხევილი, ზღვილი, მწვილი, ჩივილი და ას ორმოცდა-თორმეტი სხვა! იმერეთში ხმარობენ: ბღავა და კნავაო და, თუ ვაქადემიკოსებმა არ დაამტკიცეს, რომელ ფორმას უნდა მიეცეს უბრალებობა, ისე ვივრავის დავუფრებოთ! აკადემიკოსებს, მეცნიერებს და სწავლებლებს თქვენ-და-უჩრევლად ათხანა სცემთ, ვანსა-სიკრულადობა ანა, მაგრამ მე-კი ასე ვამბობ: რა ეუთხრა იმისთანა სწავ-

მე ვამბობდი და ვამბობ, რომ „კი ვა“ და „ლაგა“ არ ითქმის იმიტომ-რომ იღა-ზე მხოლოდობულ ზნების მესამე პირში (ბნ. რ.) ყოველდღე ვაგვიკრებოდა ის აქვს მეთუი. ბნ იწვიხს, რომ ენას მეტი ყურადღება ათხოვონ და რაც შეიძლება სუბტივი და ვასახებდნ სთარგმნან წიგნები.

მე ვამბობდი და ვამბობ, რომ „კი ვა“ და „ლაგა“ არ ითქმის იმიტომ-რომ იღა-ზე მხოლოდობულ ზნების მესამე პირში (ბნ. რ.) ყოველდღე ვაგვიკრებოდა ის აქვს მეთუი. ბნ იწვიხს, რომ ენას მეტი ყურადღება ათხოვონ და რაც შეიძლება სუბტივი და ვასახებდნ სთარგმნან წიგნები.

სანა

ქუჩისა და სკოლის ასე სწრაფად არსად გაუგებრობა იქნა, როგორც შეერთებულს...

ინლიხა გერ კიდევ თავის თანამდებობას არ შესტყობდა. ციცი - კოროლი...

ქუჩისა და სკოლის ასე სწრაფად არსად გაუგებრობა იქნა, როგორც შეერთებულს...

19 მაისი
უპირატესად გუშინ აქ პარადი იყო გამართული ხელშივე იმპერატორის თანადსწრებით...

რით იქმნება ვაცემული: 1) ვადაკეთება სახურავისა და დეკორაცია კარნიჭებისა...

განცხადება და ისუფებება
განცხადება და ისუფებება
განცხადება და ისუფებება

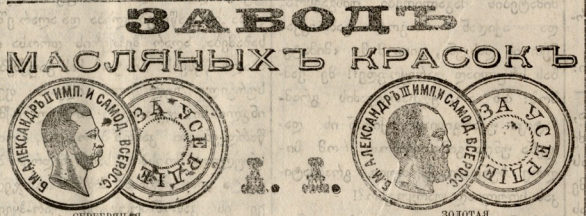
ქუჩისა და სკოლის ასე სწრაფად არსად გაუგებრობა იქნა, როგორც შეერთებულს...

დეკემბა
17 მაისი

მარტოა. რუტის დროს საბრწყინოს შიში უბოძა გენერალ-გუბერნატორის თავისი სურათი ბრილიანტებით...

19 მაისი
გუშინ აქ პარადი იყო გამართული ხელშივე იმპერატორის თანადსწრებით...

განცხადება
ავტობრტის მანქანაში
სობრანიის გვერდით
მღებურება დიდ-მალა
საბარეუნი მწანხმისათვის

Принимается постройка, ремонт и окраски домов, крышъ, фасадовъ и пр. Имются въ продажѣ всевозможныя масляныя и сухыя краски, кисти масла и пр по фабричнымъ цѣнамъ...

ბელგრადი. გუშინ საღამოს დასაკლავებს გინაზის შეგირდი, რომელიც გარაშანიშა მოჰქლა. დასფლავებდა ჯარი დავსწრა და ამიტომ უწყსობა არა მომდარარა...

Table with columns: საქონელი, მარკა, მისი მნიშვნელობა, მისი მნიშვნელობა, მისი მნიშვნელობა

სასტუმრო პურ-ლინო-ში
სასტუმრო პურ-ლინო-ში
სასტუმრო პურ-ლინო-ში

ქუჩისა და სკოლის ასე სწრაფად არსად გაუგებრობა იქნა, როგორც შეერთებულს...

18 მაისი
ლონდონი. გუშინ ღორღ დღეფერიის ჩაბარების დღეობა ლონდონის სიტის საბატო მოქალაქისა...

1888 წლის ზღანდებია-6
მაისი 31 დღით არის
20 დღე მათათი წმ. მოწ. აღდგალის და წმ. ალექსისა. ათობა პერნარდინის. შავი. შავი. შავი.

ტელიისის სთავად - ახანურბანისგან.
ტელიისის სთავად - ახანურბანისგან.
ტელიისის სთავად - ახანურბანისგან.

ქუჩისა და სკოლის ასე სწრაფად არსად გაუგებრობა იქნა, როგორც შეერთებულს...